

Formanden: Jeg sætter først de i Udvalgets Betænkning under Nr. 1 og 3 nævnte Indstillinger under Forhandling, de henhøre begge under den højtærede Indenrigsministers Ressort.

Ordføreren (Johnsen): Af de i Betænkningen omhandlede Andragender, om hvilke der er sket Indstilling, skal jeg først omtale Nr. 1 og 3, som vedrøre Indenrigsministeren. Andragende Nr. 1 er fra dansk Arbejdsmandsforbund og gaar ud paa, at der maa blive optaget saadanne Ændringer i Ulykkesforsikringsloven af 7. Januar 1898, at Havnearbejderne kunne komme ind under Lovens Bestemmelser. — Udvalget finder dette Andragende begrundet. Det har utvilsomt været Hensigten med denne Lov, at den skulde omfatte ogsaa Havnearbejderne, hvad der i og for sig er naturligt og rimeligt. Naar de ere blevne udelukkede, skyldes det nogle mindre klare Bestemmelser i Loven og Arbejdsraadets Fortolkning af de anvendte Udtryk, en Fortolkning, som Indenrigsministeriet i øvrigt har godkendt. Der er derfor formentlig Grund til at søge Ulykkesforsikringsloven rettet paa dette Punkt ved første Lejlighed, saa at enhver Misforstaaelse i saa Henseende udelukkes. — Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse.

Andragendet under Nr. 3 er fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse og angaar Brændevinsafgiften. Brændevinsafgiften er jo den Afgift, som svares for Retten til Forhandling og til Udsenkning af Brændevin i Henhold til Næringslovens § 72. Afgiften skal ifølge denne Bestemmelse være ens for alle de paagældende indenfor det bestemte Distrikt uden Hensyn til Størrelsen af Omsætningen af Brændevin i den paagældende Forretning. For saa vidt Andragendet nu gaar ud paa, at en Ændring i nævnte Bestemmelse vil være ønskelig, er Udvalget enig heri, idet man erkender, at det er irrationelt, at Afgiften er lige stor for alle de vedkommende, og den rammer uretfærdigt, naar den lille Forretning, i hvilken der paa Varen, hvoraf Afgiften svares, undertiden neppe tjenes saa meget, som Afgiftsbeløbet udgør, men som er nødt til at føre Varen af Hensyn til Kunderne og til Forretningen i det hele, skal svare samme Beløb i Afgift som den store Forretning, for hvilken Afgiften er en Ubetydelighed. At komme til en anden Norm for Afgiften er maaske ikke saa helt let, men jeg tror dog ikke, at det vil volde uovervindelige Vanskelig-

heder. Der er jo allerede foreslaaet i Bæverterforslaget, at Afgiften af Udsenkning ansættes efter det beregnede aarlige Salg af stærke Drikke, og det er sikkert ikke den eneste Maade, hvorpaa Afgiften kunde normeres. — Udvalget foreslaar, at Spørgsmaalet henvises til Indenrigsministerens Overvejelse. Disse to Indstillinger skal jeg paa Udvalgets Vegne tildele mig at anbefale til Vedtagelse af det høje Ting.

Jørgen Berthelsen: Ved Andragendet under Nr. 1 er der, synes jeg, fulgt en noget anden Regel end ved de øvrige Andragender. Ved de under Nr. 2, 3 og 4 opførte staar der saaledes: „Henvendelsen“ eller „Andragendet“ er saalydende; derimod er selve Andragendet under Nr. 1 ikke aftrykt. Jeg vil gerne henstille til det ærede Udvalg, ikke for denne Gang, men for en anden Gang, at man altid fik selve Andragenderne aftrykte. Man har jo ikke altid Andragenderne ved Haanden, og jeg tror, at det vilde være heldigt, om de bleve aftrykte. Det er en Henstilling, jeg vil gøre til Udvalget.

Ordføreren (Johnsen): Jeg skal til det ærede Medlem bemærke, at Andragenderne i sin Tid ere omdelte til Tingets Medlemmer, og deraf ville disse kende Indholdet tilstrækkeligt. Det er naturligvis altid en Skønssag, hvor meget man vil medtage af de Andragenders Indhold i Referatet i Betænkningen, om de skulle optages in extenso eller kun i Uddrag. I det omtalte Tilfælde er der kun optaget et Uddrag. Det er muligt, at det kunde have været hensigtsmæssigt at optage Andragendet i sin Helhed af Hensyn til de Medlemmer, som ikke i Øjeblikket have Andragendet ved Haanden.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot sige til den ærede Ordfører, idet jeg i øvrigt takker for Udtalelsen, at de øvrige Andragender jo ogsaa ere blevne omdelte til os.

Christiansen: Jeg vil gerne have Lov til ganske kort at understrege den under Nr. 1 opførte Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Det er jo sikkert Forstaaelsen af Ulykkesforsikringslovens § 3, der giver Anledning til, at disse mange Mennesker, som ere beskæftigede ved Havnearbejde, ere udelukkede fra Ulykkesforsikring, idet Enkeltmænd eller de store Selskaber, der ikke som Nærings-